

ли намира паша. Въ празнични дни идватъ тукъ деца да кърмятъ кравитѣ и да се порадватъ на телетата. Пъкъ и да се поразходятъ. На 15 май дойдоха да преспятъ въ моята дѣскорѣзница дветѣ деца на единъ нашъ сѣселянинъ, който работѣше при менъ. Въ недѣля децата се заиграха около вадата, като си правѣха малки воденички. Заигралъ се и Кольо — седемгодишно дете — и толкова се увлѣкълъ въ играта, че не дочулъ по-вика на по-голѣмото си братче Янко, който го викалъ да върви съ него и другитѣ деца при говедата, които ношуватъ недалече отъ дѣскорѣзницата ми. Следъ известно време Кольо се сѣтилъ за теленцето и попиталъ за бате си. Като научилъ, че той вече отишълъ къмъ говедата, припналъ се да ги догони. Но въ залисията си детето сбъркало пжтя: вмѣсто на

Кулата въ гр. Банско.

изтокъ, трѣгнало на северъ, между потоцитѣ Вапа и Реджепица. Върви Кольо нагоре, изгубилъ всѣка представа за посока и време, безъ нѣкой да подозира за неговото изчезване и залутване изъ мъгливитѣ планински висини. Янко накърмилъ кравата и се върналъ да вземе братчето си, да заминатъ въ село. Другитѣ деца заминали направо за Бѣлица, безъ да се отбиятъ въ дѣскорѣзницата. Гледа Янко, че Кольовата воде-